

hvem ved? – måske Tyrkiet om nogle år er sådan, at vi kan leve med en så upræcis og generel adgang til udlevering?

Denne konvention går i den stik modsatte retning af den hidtidige danske lovgivning på området, og hvis det ikke var så alvorligt, ville det sådan set være morsom læsning, for i den hidtidige lov står der i § 2: »En dansk statsborger kan ikke udleveres.«, mens det i denne konvention er direkte modsat: Udlevering af egne statsborgere kan ikke afslås.

Og konventionen kommer også meget nemt om ved især definitionen af politiske forbrydelser, for i konventionen står der bl.a.:

»Med henblik på anvendelsen af denne konvention må ingen forbrydelse af den anmodede stat anses for en politisk forbrydelse«.

Man definerer sig altså simpelt hen ud af problemet, idet der ifølge konventionen ikke eksisterer politiske forbrydelser, og så har man selvfølgelig ikke noget problem.

Danmark og de øvrige EU-lande har dog mulighed for at tage forbehold over for en række af bestemmelserne, og det har Danmark så også gjort i nogle tilfælde, bl.a. med hensyn til den automatiske udlevering af egne statsborgere.

Men Justitsministeriet skriver så i bemærkningerne, side 9, »at det indtil videre vil være rigtigst at fastholde det nugældende forbud mod udlevering af danske statsborgere«, men at det ikke »er ensbetydende med, at der ikke senere kan overvejes ændringer på dette område«, idet »et forbehold om at nægte udlevering af egne statsborgere skal gentages hvert 5. år for at bevare sin gyldighed, og det vil derfor være naturligt at tage spørgsmålet om udlevering af egne statsborgere op til fornyet overvejelse på dette tidspunkt«, og dermed åbner man altså for en opgivelse af det forbehold, så man uden videre også kan udvise danske statsborgere.

Det punkt kunne det være spændende at få en uddybning af for at høre, om det virkelig kan være rigtigt.

Tilbage står, at man hermed tiltræder en konvention, der har en hensigt, som er direkte i modsætning til de hidtidige bestemmelser i dansk lovgivning, og efter vores opfattelse er konventionen endnu et EU-makværk, der begrænser den nationale selvbestemmelsesret, og som vil være til stor skade for almindelige mennesker og for menneskerettighederne, og det danske tilpasningslovforslag endnu et principløst led i EU-tilpasningen.

Pia Kjærsgaard (DF):

Det fremsatte lovforslag indeholder flere elementer, som virker rigtige, og tanken om, at kriminelle personer fra et andet EU-land kan opholde sig i Danmark, når de i hjemlandet har begået alvorlig kriminalitet, er ikke behagelig.

Dansk Folkeparti kan derfor støtte initiativer, der kan medføre flere udleveringer.

Udgangspunktet for Dansk Folkeparti er klart, at den slags kriminelle individer skal udleveres til det land, hvor kriminaliteten er begået, og hvor man ønsker personen straffet.

Vi ønsker ikke flere kriminelle udlændinge i landet, der opholder sig her, fordi jorden brænder under dem i et andet EU-land, og dette lovinitiativ er bestemt et skridt i den rigtige retning. Og det er selvfølgelig vores ønske, at vi i Danmark i fremtiden formår at holde farlige forbrydere væk fra vort land og kan udlevere dem til det land, hvor deres forbrydelse er begået.

Det er også glædeligt, at de nordiske regler på området fortsat virker og ikke påvirkes af dette EU-initiativ.

Den helt overordnede tankegang om, at forbrydere i større omfang end hidtil skal udleveres til det land, hvor det strafbare forhold er begået, kan derfor støttes af Dansk Folkeparti.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg skal takke ordførerne for de tilkendegivelser, der er kommet fra dem her ved førstebehandling af et – det indrømmer jeg – teknisk vanskeligt stof at komme ind under huden på, nemlig denne ændring af udleveringsbestemmelserne, for så vidt angår EU's udleveringskonvention, som Danmark nu også ønsker at tilslutte sig.

Og jeg er fuldstændig enig med de ordførere, der har sagt, at det er nødvendigt at lempe og smidiggøre de betingelser, der er for udlevering af lovovertrædere mellem landene i Det Europæiske Fællesskab, idet det er en naturlig konsekvens af internationaliseringen og den deraf følgende øgede mobilitet på tværs af landegrænserne og dermed selvfølgelig også af muligheden for, at lovovertrædere kan bevæge sig over landegrænserne.

Derfor er det nødvendigt at kunne strafforfølgge folk for de lovovertrædelser, de har begået i deres hjemland, selv om de har bevæget sig til et andet land.

Det princip er jeg glad for at et meget stort flertal i Folketinget er enig i.